

(૩)

૬૬૪
(૦૧૫)

૬૧૭ ૩ જી સાંભળરે તું સજની મોરો રંજની ક્યાં
રમીઆવોજરે. એ દેશી.

સાંભળરે તું સજની મોરો વીસથાનીક તપ કરીએ જરે
આ ભવ પરભવ વર્ણરે ભવોભવ ; પાતીકડાં સઉ હરી-
એ, ભવીજન કરીએજરે. વીસથાનીક તપ સાર. પાતીક-
હરીએજરે. ૧ દેવપાલ અરહંત પદ સેવ્યો, હસ્તીપાલ
સાધ જાણોજરે. સંપ્રતીરાજ પ્રવચન પદની. ભગતી ક-
રી હરખાણો. ભવીંરે સવાક્ષોડ જન બળભ ભરાબ્યાં.
સવાલાખ પ્રસાદેજરે; ગ્યાંન તણા ભંડાર તે એકવીસ,
ભગતી કરી પદ સાધે. ભવીં ૩ સુરીપદ એથો દ્યાવંતો
પુરશોતમ ભુપાજોજરે, તીર્થકર પદ પાંચમે બાંધ્યો; પદ
મોતર શુક માલો. ભવીં ૪ મહદ્રપાળ ખટપદ સેવંતો,
વીરભદ્ર પદસાતમેજરે; જપવંત નરેશ ગ્યાંન આરાધન
તીર્થકર પદ પાંમે. ભવીં ૫ અંતર મહુરત પાણજે જીવે
પામ્યો દરસણુ સારેજરે, અર્ધ પુદગલ પરીઅટણુ કરી
નીશ્ચય ભવ સંસાર. ભવીં ૬ દરીસન પદ કરી વિક્રમા-
દીત; સુધ મને દ્યાવંતો જરે, એમ એક એક પદ સેવંત
કરશે કરમનો અંત. ભવીં ૭ એમ વીસસ્થાનીક તપ કેઇ
પ્રાણી; કીધો મનને હુંસેજરે; પણ એ તપ કીધોતે સુ-
ણજો, ગુણ કેટલા કહું મુસે. ભવીં ૮ શેઠ જગનભાઈ
ની પ્રીયા નંદકોરે શેઠાણીજરે; વીસસ્થાનીક તપ પોતે
કીધો, ઉજલ ચીત મન આણી. ભવીં ૯ નંદન દોઅ

બહુ ગુણવંતા, સ્વરૂપભાઈ જયવંતા જીરે; કેસરીસંધ લ-
ધુ બંધવ કહીએ, જીન ભગતી હ્યાવંતા. ભવીં ૧૦
તપ પુરણથી ઉજમણુ કરે, છોડ ભારે મંગાઆજીરે; કીન-
ખાપલપાનાં પુંડીયા, ત્રણ વળી ભરાબ્યાં. ભવીં ૧૧ એક
છોડ વચ્ચો બહુ ભારી, ઠવણી રૂપાની સારીજીરે; કું-
ડી રકેખી ડાબડા સાર, તે નજરે નીહાળી. ભવીં ૧૨
પાઠાં પુસ્તક ને રમાલ, ઝરેમર ચંદરવા સારજીરે; એમ
સતાવીસ છોડ ખરાજી, ખીજી વસ્તુ અપાર. ભવીં ૧૩
મંડપની રચના બહુ ભારી, દેખત મોહિ નર નારીજીરે;
ગ્યાનતણી ભગતી બહુ કીધી, જાઉં તેહને બલીહારી.
ભવીં ૧૪ સત્તાવીસ સત્તાવીસ વસ્તુ, મુકે મનને ઉલા-
સેજીરે; નીત નીત નવી પુજા રચાવે, ગુણ પ્રભુના સ-
હુ ભાસે. ભવીં ૧૫ સંધ ચતુરવીધ બહુ ત્યાં મળીયો,
મુખ બોલે જયકારજીરે; અત્રતવીમજ કહે ધન એ પ્રા-
ણી, સફળ કરે અવતાર. ભવીં ૧૬

ઢાળ ૪ થી દેશી વીવાહલાની.

જીરે સાધુ સાધવા આવીકા, આવક મળીયા ગુણ
ખાણ; મંગળ વરતાવીયા. ૧ એ આંકણી. સહુ સામ-
ગ્રી હવે સજ કરી, જળ જાત્રા તણો મંડાણ; મંગળ
મરઘોડો ચણ્યો આડુંબરે, મળીયા સજન ગુણખાણ; મંગળ
ર ગામ ગામ તણા જન બહુ મળી, આવે ઉમેટા નગર
મોઝાર; મંગળ કેઈ ઉંચા ચઢી ચઢી જોવતા, સાંકડે

થયો બહુ બજાર. મંગળ ૩ ઇંદ્રધન્ય આગળ ચલે, ગ-
જવર ચાલે દોય સાર; મંગળ ૪ અશ્વ ચાલે વળી કુદતા,
ગોરી ગાવે મંગળ ગીત. મંગળ ૫ રથ રૂપાતણો અતી
સુંદર, તેમાં પધરાવ્યા ત્રીભાવન નાથ; મંગળ ૬ શેઠ
સ્વરૂપભાઈ પુંડે ખેસાને, પ્રભુજીને ઝાલ્યા હાથ. મંગળ ૭ પ
રથ હાંકતા કેસરીસંઘભાઈ, જેના હાંડામાં હરખ ન મા-
ય; મંગળ ૮ રામભદ્રીવો લેઈ રણીયાત વહુ, રથ પુંડે ચાલે
ગુણ ગાય. મંગળ ૯ જનચક લોક ગુણ સહુ ખેલતા,
વરઘોડો આવ્યો પુર બહાર; મંગળ ૧૦ હળવે હળવે સહુ
ચાલતા, જઈ ઉતર્યા વાડી મોઝાર. મંગળ ૧૧ દેવ નુત-
રિયા સરવે તીહાં, તસ આપે બાકુળા સાર; મંગળ ૧૨ તે
તો મંત્ર સહીત વીંધી સાચવે, જુલ પડે નહીં લગાર. મં-
ગળ ૧૩ જળ કુંભ ભરી શ્રીકૃષ્ણ ઠવે, સીર ધરે સોહાસ-
ણ નાર; મંગળ ૧૪ વરઘોડો વળ્યો પાછો ગામમાં, ઉતર્યો
સુમતીનાથ દરબાર. મંગળ ૧૫ રાત્રીજગા પુજા પરભાવ-
ના, નીત ઓછવ થાય સાર; મંગળ ૧૬ દાન દયા ચરણ
રહી કરી, મુની અન્નિત વીમળ જ્યકાર. મંગળ ૧૭

ઢાળ ૫ મી

તુમે પીળાં પીતાંબર પહેરાંજી મુખડાને લટકે એ દેશી.
ગાવે મંગળીક સહુ નર નારીજી, ગ્યાન તણા રસીયા.
કુંભથાપન કરે મનોહારીજી ગાન. જીન ભગતી કરે વીસા-
ળજી, ગ્યાન. પુજન કરે ગ્રહ દીગપાળજી. ગ્યાન ૦૧ અઢોતરી

જ્ઞાત કરાવેજી, ગ્યાન. રૂળ નૈવેદ બહુ ધરાવેજી ; ગ્યાન.
 એકસો આઠ પુજા ભણાવેજી, ગ્યાન. સાત સમરણ
 માંહે ગણાવેજી. ગ્યાન૦ ૨ અમદાવાદની ટોળી આવે-
 જી, ગ્યાન. જીન ભગતી કરે મન ભાવેજી ; ગ્યાન. ક્રી-
 યાકારક નથુભાઈજી, ગ્યાન. વીધી પોતે સરવે બનાવેજી.
 ગ્યાન૦ ૩ સ્વામી વછળ કરે બહુ ભાવેજી, ગ્યાન. સંઘ
 ભગતી ચીતમાં આવેજી ; ગ્યાન. એમ શેઠ સરપચંદભાઈ
 ઈજી, ગ્યાન. શેઠાણી ચંદણ બાઈજી. ગ્યાન૦ ૪ દાન
 દેવે બહુ નીજ હાથેજી, ગ્યાન. ધન ધન તેજેહની માત-
 જી ; ગ્યાન. ઉજમણો કરચો એમ ભારીજી, ગ્યાન. ની-
 જ અમૃતમ પોતાનો તારીજી. ગ્યાન૦ ૫ એમ ઉતમ કર-
 શે કામજી, ગ્યાન. તેનો જગમાં રહેશે નામજી ; ગ્યાન.
 દેવ પદવી લેશે સારજી, ગ્યાન. અંતે પામશે ભવ પાર-
 જી. ગ્યાન૦ ૬ વીમળ ગચ્છના શંણુગારજી, ગ્યાન. દા-
 ન દયાવોમળ જ્યકારજી ; ગ્યાન. ગુરૂ મહેર થકી મેં કી-
 ઘોજી, ગ્યાન. અધીકાર કરી જસ લીધોજી. ગ્યાન૦ ૭
 સંવત આગણીસ બત્રીસેજી, ગ્યાન. ચૈતરવદી તેરસ દી-
 વસેજી ; ગ્યાન. એ આછવ સરવે મેં દીઠોજી, ગ્યાન. તે
 લાગે મુજ મન મીઠોજી. ગ્યાન૦ ૮ એમ સાંતી સ્નાત્ર ક-
 રી સારજી, ગ્યાન. પદમાવતી વીધન નીવારીજી ; ગ્યાન.
 શેઠ મનવંછીત રૂળ પાવેજી, ગ્યાન. મુની અમ્રતવીમળ
 ગુણ ગાવેજી. ગ્યાન૦ ૯ ધતિશ્રી ઉમેટાના ઉજમણાનાં
 ઠાળીયાં સંપૂર્ણ.

ઉજમળાનું સ્તવન દુહા.

સરસ્વતી પ્રણમું પ્રેમથી, નીજ ગુરુ લાગુ પાપ; ગુ-
ણ શક્તિમના ગાવતાં, મુજ મન હરખ ન માપ. ૧ દેશ
ગુજર માંહી ભલો, ઉમેટા ગામ મુજાણ; તે માંહી શેઠ
સીરોમણી, મકનદાસ ગુણ ખાણ. ૨ તેહ તણા સુત દી-
પતા, ત્રધણે બુદ્ધીનીધાન; પાનાચંદ ભાઈચંદ, છગાભા-
ઈ વળી જાણ. ૩ નંદકુંવર પ્રીયા વળી, પુત્ર તણ સુખ-
માળ; કસળચંદ સરપચંદ, કેશરીસંગ ગુણમાળ. ૪ પુત્ર
મોટા તણી વધુ, બેનકોર અવધાર; સાસુ વહુ બેહુ જ-
ણ, વીસથાનક તપ સાર. ૫ તપ પુરણથી ઉજમણું, સ-
રપભાઈ કરે સાર; તેહ તણું વર્ણન કરે, સાંભળો સઉ
નર નાર. ૬ ઢાળ રાણિકપુર રણીયામણોરે લોલ એ
દેશી. ઉમેટા નગર સોહામણોરે, લાલ જઈન ધરમ જય-
કારરે હું વારી લાલ; છગાભાઈ કુળ ચંદલોરે લાલ, સ-
રપભાઈ મનોહારરે હું. ઉમે ૧ કેસરીસંગ ભાઈ બહુ ગુ-
ણોરે લાલ, બુધીવંત જસવંતરે; હું. નંદકુંવર માતેસરોરે
લાલ, પુત્ર બેહુ રતનરે હું. ઉમે ૨ દસા પોરવાડ વા-
ણીયરે લાલ, કામદાર કહેવાયરે હું. મામા મહેાકમચંદનેરે
લાલ, ઉલટ અંગ ન માયરે હું. ઉમે ૩ ઉજમણાની ર-
ચના ધણીરે લાલ, કહેતાં નાવે પારરે હું. સંક્ષેપે વર્ણન
કહુરે લાલ, હરખ ધરી અપારરે હું. ઉમે ૪ રાજનગર-
માં પધારીઆરે લાલ, સરપભાઈ ગુણવંતરે હું. દયાવીમ-

બળ પનાસનેરે લાલ, અરજ કરે ગુણવંતરે હું. ઉં ૫
 ઉમેટા નગર પધારવારે લાલ, વીનતી કરે મનોહારરે હું.
 સીસ પોતાનો મોકલ્યોરે લાલ, અમરતવીમળ ગુણ આ-
 છરે હું. ઉં ૬ દેવ ગુર ભગતી કરેરે લાલ, સરધાવંત
 સુખછરે હું. નથુભાઈ વરજલાલનેરે લાલ, કીરીઆવંત
 ગુણ આછરે હું. ઉં ૭ હરખ કરીને લાવીઆરે લાલ,
 નગર ઉમેટા મોઝારે હું. ટોળી પણ તીહાં લાવીઆરે
 લાલ, અમદાવાદની મનોહારરે હું. ઉં ૮ ટોળી મથે અ-
 એસરીરે લાલ, પીતાંબરદાસ સોરદારરે હું. પ્રભુ ભગતી
 હરખે કરીરે લાલ, પુજા ઝોઘવ નીત સારરે હું. ઉં ૯
 વડોદરથી પધારીઆરે લાલ, વીનયવીજે મુનીરાજરે હું.
 સાધુ સાધવી આવક આવીકારે લાલ, સંઘ મળ્યો રૂડે કા-
 જરે હું. ઉં ૧૦ અઘતિરવદ પાંચમદીનેરે લાલ, પુજાએ
 પ્રારંભ કીધરે હું. સંઘ મળ્યો સહ સીરોમણીરે લાલ, ગુ-
 ણીજન ગાયે સહ ગીતરે હું. ઉં ૧૧ સોનરી પુંડીયાં
 સોભતારે લાલ, ચંદરવા ઝળકે અપારરે હું. ઠવણીઆરે
 રૂપાતણીરે લાલ, પુસ્તકનો નહી પારરે હું. ઉં ૧૨ રૂ-
 માલ બહુ કીનઆપનારે લાલ, કળસ ચાંદીના સારા ધન-
 ટરે હું. રંકેબીઓ ઝળકે ધણીરે લાલ, આરતીઆના બહુ
 ઠાઠરે હું. ઉં ૧૩ ઈત્યાદિક વસ્તુ ધણીરે લાલ, ગણતાં
 નાવે પારરે હું. અઠોત્રી પુજા કરીરે લાલ, વરઘોડે સંઘ
 અપારરે હું. ઉં ૧૪ રથ આણ્યો ચાંદીતણેરે લાલ, હા-

થી એ જીલોદારે હું. અંગ્રેજ વાળં વાગીઆરે લાલ,
 સાજન મળ્યું સઉ સારે હું. ઉં ૧૫ રચના એહવી જો-
 ધનેરે લાલ, સંઘ સકળ હરખાયરે હું. સ્વામી વચ્છળ કરચા
 ઘણારે લાલ, ઉલટ અંગ ન માયરે હું. ઉં ૧૬ સંવત
 ઓગણીસ બત્રીસનારે લાલ, અધિતરે વધી પાંચમરે હું.
 સંભવનાથ પસાયથીરે લાલ, હરખ્યું સઉનું મનરે હું. ઉં
 ૧૭ ભોજક માણેકચંદનોરે લાલ, સુત માનચંદ ગુણ ગા-
 યરે હું. જેહ ગાય જેહ સાંભજેરે લાલ, તેની આશા પુ-
 રણ થાયરે હું. ઉં ૧૮

ઉજમણાનું સ્તવન. સકળ સંઘની સૌભારે જીગમાં
 વર્ણવું, સાસનદેવી કરજો એહની સાયજો; સાહીબ ખીરદ
 સાચુરે જીગમાં જાણીએ, સરસ્વતી માતા તુમતણો પસા-
 યજો. સ. ૧ હરખ ધરીને આણુંદ અતી ઉછરેગસુ, લ-
 ખ લખીને તેડ્યા માહાજન લોકજો; ઉજમણો વરત કી-
 ઘારે મન ઉલટ ધરી, અતી ઉછરેગે આઝો સંઘ અપાર
 જો. સ. ૨ જન મંદરની શોભારે દેવ વિમાનની, મુળના-
 યકજી શોભે સુમતી જીણુંદજો; સાંતીઆત્ર કરણીરે કરે
 બહુ પ્રેમસુ, વરગોડાની શોભા સુંદર સારજો. સ. ૩ શેઠ
 સદા કુળવંત સીરોમણી ત્યાં હુવા, પાનાચંદ છગાભઈ
 ભાઈચંદજો; સાહીબ ખીરદ સાચુરે જીગમાં જાણીએ,
 શેઠ મકનચંદતણો છે પરીવારજો. સ. ૪ રાજનગરથી ટો-
 જી આવી પ્રેમથી, કીયાકારક નયુભાઈ બુધવંતજો; માં-

ડવની શોભારે ઇંદ્રવીમાનની, ધન ખરચી બહુ લાહિ।
 લીધો ધરી મનજો. સ. ૫ ઉમેટા નગર અજુવાળુરે શેઠ
 સીરોમણી, શેઠ સરપભાઈ કેસરીસંગ કુળવંતનો ; નંદકુવર
 સુત જાઓરે રતન સીરોમણી, પોરવાડ નાત સકળ પર-
 સીધ જો. સ. ૬ જમણ જુગતે કીધારે સુંદર અતી ધણાં,
 ધરમપુરીમાં જગકુતણો અવતાર જો ; દાન માન આપે-
 રે મન ઉલટ ધરી, જસવંતા તારો જગમાં જસ સવાજો
 જો. સ. ૭ સંવત યોગણીસ બત્રીસરે ચર્ચત્રવદી પાંચ-
 મી, વાર શુકરને શુભ મુરત વેળા સાર જો ; સુભ મુરત
 વેળારે ઉજમણો પુરીઓ, એહ જીનેશ્વર વંછીત ફળ દા-
 તારજો. સ. ૮ આણંદપુરથી ભોજક આવ્યા ભાવથી,
 દાન માન જસ કીરતી કરે અપારજો ; ભાવ ધરીને જોડો
 જસ ગુણ ગાય છે, સાસન દેવી પુરજો સરવની આસ-
 જો. ૯

નંદીસરધીપનાં ઢાઢીયાં.

દુહા. શ્રી ચીંતામણી પાસજી, પ્રણમું નીજ ગુરુ
 પાય ; નંદીસ્વર ગુણ ગાઈશું, સમરી સારદ માય. ૧ નંદી-
 સ્વર મહીમા તણો, કેતાં નાવે પાર ; મન વચ કાયા થર
 કરી, સાંભળજો નર નાર. ૨ ઢાળ ૧ લી ચાલો સખી
 સીધાચળ જઈએ. એ દેશી. નંદીસર ધોપ આઠમો કહીએ,
 બાવન ચોમુખ મનોહરીએ ; પુન્યા હૃદય સેવા લહીએ. પુ-
 જો ભવી નંદીસ્વર ભાવે, એવો ફરી અવસર નહી આવે
 પુ. ૧ એ આંકણી. સુરપતી સંઘજા તીહાં આવે, અ-
 ઠાઈ મોઝછવ કરે ભાવે ; ઇંદ્રાણી મંગળ ગાવે. પુ. ૨
 ઠમક ઠમક પગલાં ધરતી, નાટીક પ્રભુ આગળ કરતો ;
 જનમ મરણનાં દુખ હરતી. પુ. ૩ સુરપતી પુજા તે ર-
 આવે, ઇંદ્રાણી મળી નૈવેદ લાવે ; પ્રભુજીને ચરણ કમળ
 હાવે. ૪ એમ સુરપતી ભગતી કરતા, મનના મનોરથ સ-
 વી ફળતા ; ભાવના રંગ રસે રમતા. પુ. ૫ એમ વીણા-
 ધર કેઈ આવે, જીનવર પુજા કરે ભાવે ; જીન વંદી ઘેર
 નીત જાવે. પુ. ૬ જંઘાચારણ સુનીવરા, વિણાચારણ
 દોય ખરા ; વંદે સાસ્તા જીનવરા. પુ. ૭ આઠમા ધીપને
 અનુસારી, કરવાને હુંથ થઈ બારી ; દેરે બનાવું અધી-
 કારી. પુ. ૮ અધીકાર એહ સુણી રસીયા, દાન દયા પ્રભુ
 મન વસીયા ; અત્રતવીમળ પદ ગુણ રસીયા. પુ. ૯

કુહા. નંદીસ્વર અળગો રહ્યો, આઠમા ધીપ મોઝાર; લક્ષ્મી વીના નવી જઈશકે, પાંચમા આરા મોઝાર. ૧ તે કારણ ભવી જીવ તે, બીજા ભરાવે સાર; નંદીસ્વર અ-વીલંબ તે, કરાવે પર ઉપગાર. ૨ ઢાળ ૨ જી જગજી-વન જગ તાત વાત સુણો શ્રી જીન રાજપાર. એ દેશી. ધન ધન તેજે નર નાર શ્રી જીન આણા તે મન ધરેર, કરે કરાવે પર ઉપગાર જસ સોભા જગ વાસ્તરેર; પુત્ય-વંતા જીવ અનેક કહેતા પાર આવે નહીર, પણ કહુછું લેશજ માત્ર તે સુણુજો સજન સહીર. ૧ ગુજરાત તે દેશ મોઝાર રાજનગર અતી સુંદરેર, તેમાં સમેત સીખરાદી ચૈત્યવંદનાદીન પ્રતી હું કરેર; વળી શેઠ કરમચંદ સુત મગનભાઈ બહાદુર ચીતવેર, અજ્ઞાપદ દેહરો એક કરાવું દ્રવ્ય ખરચી હવેર. ધન ૦ ૨ તેડી જોશીને પુછે સાર મુ-રત એક સરસ દીયોર, જોશીજીને વચને પ્રમાણુ ખાત મહુરત તવ કીયોર; અજ્ઞાપદ મંડણી સાર કરાવે બહુ ખાંતસુર, ચીત્રામણુ પુતળી સાર નાટીક કરતી બહુ ભા-તશુંર. ૩ હવે પ્રતિષ્ઠાતણો અધોકાર સંવત ઓગણીસ આરોતરેર, વર્ષિયાજી શુદ્ધ અખાતીજ બુધવાર મન ધારો તમેર; કીધી બીજા પ્રતિષ્ઠા સાર મગનભાઈ પોતાના હા-થશુંર, સ્વામીવચ્છળ મોઢછવ સાર ભગતા કરે બહુ ભા-વશુંર. ધન ૦ ૪ એમ ઉતમ કીધાં કામ ભાવના સુધ તે ભાવતારે, શ્રી સંધ મળ્યો બહુ સાથ ગુણુ પ્રબુજીના તે

ગાયતારે ; દાન દેઈ દયા મન લાય મંગળ ચાર વરતાવ-
તારે, અન્નતવીમળ પ્રમુ પાય સેવતા સીવસુખ પાવતારે.
ધન૦ ૫

કુહા. અષ્ટાપદ દેરાતણો, કહ્યો એ અધીકાર ; પુ-
ળે ધાવો ભવી તમે, પામો ભવ દધી પાર. ૧ ધરમ
ધ્યાન કરતાં થકાં, મગનભાઈ કર્મચંદ ; પરજોડે પોતા પ-
છી, ગુણ ખેલે જનવંદ. ૨ હવે ખીજ દેરાતણો, કરાવે
તવ ઉપચાર ; નંદીસ્વર ચઉમુખ તણો, તે મુણો સજ્જ-
ન સાર. ૩ ઢાળ ૩ જ સાંભળરે તું સજની મોરી, રે-
જની ક્યાં રમીઆવી જરે. એ દેશી. સાંભળળે સજન
નર નારી, જોઓ પર ઉપગારી જરે ; ધરમ કામ નીતજ
રહે સુરા, તે ગુણના ભરપુરા ભવીજન કરળે જરે. જ-
નવર ભગતી રસાળ પાતીક હરળે જરે. ૧ ચંચળખાઈ
સુત મુંદર સેહિ, દેખતાં સહિ મન મોહે જરે ; શેઠ સારા-
ભાઈ મગનભાઈ, પુન્યે તે રીધી પાઈ. ભવીર પુન્ય ઉદ્ય
પ્રાણી સુખ પાવે, પાપ તે દુરે જાવે જરે ; પુન્યવંત મ-
નમાં તે ધરે, કારજ સહિ તે સારે. ભવી૦ ૩ વરતમાન
શેઠ સારાભાઈ, સારાં કારજ સારે જરે ; તસ પ્રીયા ઉ-
જળી શેઠાણી, ઉજળ ચીત મન આણી. ભવી૦ ૪ ત્રી-
કમદાસ નથુ કારભારી, ઉત્તમ મારગ સાધે જરે ; ગ્યાન
રયણ ઉદ્યમ નીત કરતા, મુની ગુણ ચીતમાં ધરતા.
ભવી૦ ૫ શેઠ સારાભાઈ ચીત હરખીને, દેહરો એક કરા-

વેળે ; નંદીસ્વર બાવન ચઉમુખનો, જીગતીબંધ કરાવે.
ભવીં ૬ ત્રીકમદાસ નીત દેરાસરનો, રૂડો કામ કરાવે-
રે ; સમોવસરણ મંડપની રચના, અદ્ભુત તેહ કરાવે.
ભવીં ૭ દ્રવ્ય બહુ વીધ નીત ખરચે, દાન દયા ચીત
વરતે જીરે ; અન્નતવીમળ ગુરે ચરણ પસાએ, પગ પગ
મગળીક થાય. ભવીં ૮

કુહો. શેઠ સારાબાઈ મનતણો, હયડે હરખ ન મા-
ય; પ્રતીજ્ઞા જીનવરે તણી, કરવા ચીત હુલસાય. ૧ ઢાળ
૪ થી કાજ સીધા સકળ હવે સાર. એ દેશી. હવે નંદી-
સ્વર દેહરો સાર, તવ હુવો સયળ તધ્યાર ; જળ જાત્રા
તણો વરઘોડો, જીન ભગતી કરે હોડહોડો. ચાલો નદી-
સ્વજીને જોવા, ભવો ભવનાં પાતીક ખોવા. ૧ વળી
જોવાને નર નારી, કેઈ આવે બાળકુંવારી ; મોટો થયો બહુ
વરઘોડો, આવ્યો હાથી તણો એક જોડો. ચાલો ૨ જીન-
સાસન સોભા વધારી, રૂપાના રથમાં બેસારી ; પ્રભુ આ-
ગળ વાંજીત્ર વાળે, દેવ કુંડુંભી આકાશ જાણે ગાળે ચાલો ૩
૩ પ્રભુ આગળ ધુપ રસાળ, સ્નાત્રીયા લેઈ સઉ ચાલે ;
બાકળા ચઉદીશ ઉછાજે, જીનજી સીર ચમર ઢાળે. ચા-
લો ૪ હઠીબાઈની વાડી સઉ આવ્યા, પ્રભુ ચરણે શીશ
નમાયા ; સ્નાત્ર પુજા ત્યાં બણાવે, નર નારી મંગળ સ-
ઉ ગાવે. ચાલો ૫ વીધી સહીત કુવાનાં પાણી, કુંભ
કોરા ભરી સઉ આણી ; કુંભ લેઈ નારી શીર ધરીયા, પા-

છા સજ્જન સહ કરીયા. ચાલોં ૬ નંદીસ્વર દેહરા મો-
 જારી, કુંભ મુક્રી દીઝે સહ નારી; દસદીગપાળ ચોકી ઠા-
 વે, કુમતી દેવ દુરે હઠાવે. ચાલોં ૭ વીધીશાસ્ત્ર પ્રમાણે
 જોહ, તેહ સીવરામ કરે સ્નેહ; હવે પ્રતીજ્ઞાનો દહાડો જો-
 હ, તેહ કહું સુણો સસ્નેહ. ચાલોં ૮ સંવત ઝાગણીસ બ-
 ત્રીસ, ફાગણ શુદ્ધ બીજ જગીસ; શેઠ સારાબધી નગીનદા-
 સ, ચમનલાલ ત્રીકુમ પુરે આશ. ચાલોં ૯ ચારે જણુ જી
 ન બાબજ લેઈ, લેઈ ઉભા રહ્યા વળીકેઈ; સુભ મહુરત ને
 રવોવાર, બાબ થાપન કરે મનોહાર. ચાલોં ૧૦ વીત બ-
 રચી બહુ આણંદે, નીત નંદીસ્વર પ્રભુ વંદે; એમ ભગ-
 તી કરે નીત સારી, તેને નીત જાઉં બલીહારી. ચાલોં
 ૧૧ વળી સમોવસરેણુ જયકાર, કીધો જોકોરબાઈ મનોહા-
 ર; એમ દેહરો બન્યો અધીકારી, દેખતાં મોહિ નર નારી.
 ચાલોં ૧૨ વળી ઉજમાણું માંડ્યુ સાર, ધન તેહ તણો
 અવતાર; સ્વામી વચ્છળ ભગતી રસાળ, રાતીજગા થા-
 એ એક તાલ. ચાલોં ૧૩ એમ સંધને હરખ અપાર,
 મુખ ખેલે જય જયકાર; પ્રતીજ્ઞા નંદીસ્વર સાર, એહ
 કીધા સયળ અધીકાર. ચાલોં ૧૪ સેવા નીત કરજો સા-
 રી, દાન દયા સદા ચીત ધારી; અન્નતપીમળ તસ દાસ,
 ભવો ભવ પુરો પ્રભુ આશ. ચાલોં ૧૫

કળસ. ગાયો ગાયોરે નંદીસ્વર ધીપ મેં ગાયો, અ-
 જાપદ દેહરો મગનબાઈ; પોતાને હાથે કરાયો, ચતારી

અઠ દસ દોષ જીન ખીંચ; પ્રતીષ્ઠા કરી હરખાયોરે. નંદીં ૧ તસ પુંડે નંદીસ્વર દેહરો, અનોપમ એક કરાયો; શેઠ સારાભાઈ ત્રીકમદાસ; દ્રવ બહુ ખરચાયોરે. નંદીં ૨ શુભ મહુરત ને રવીવાર, ખીંચ પ્રભુ પધરાયો; સમોવસરણુ જોકોરે કરાયો, પોતાનો નામ ધરાયોરે. નંદીં ૩ દાન દેઈ સુભ ભાવના ભાવે, દયા સીત વરતાયો; તસ ધર મંગળ લીલા વરતે, અશ્વતવીમળ સુખ પાયોરે. નંદીં ૪ ઇતિશ્રી નંદીસરધોપનાં ઢાળીયાં સંપૂર્ણ.

— ૦૦૦ —

અથ મલ્હીનાથનું સ્તવન.

મારગ મુકોને કાના કહુધું ક્યારની જો મને રોકી રાખો
કુણુ વારની જો મારગઁ એ રાગ.

મને મલ્હીજીણંદ શું લાગી પ્રીતડી જો, તે તો સુતા
ખેઠા નવા વાસરી જો; મનેં નગરી મીથુલા તણો કુંભ
રાજીયો જો, તસ રાણા પ્રભાવતા જાણીયો જો. મનેં ૧
તેની કુખે પ્રભુજી તમે અવતર્યા જો, થયા તોન લોક સુ-
ખીયા ધણા જો; મનેં પ્રભુ કળસ લંછન સોહુ જંગડી
જો, પચવીસ ધનુશ જોસી દેહડી જો. મનેં ૨ સૈસ પં-
ચાવન પાળી પુરણુ આવજું જો, અષ્ટ કર્મ અપાય શાવ
પદ વરૂં જો; મનેં જ્યાં જન્મ મરણુ ભયકો નહી જો,
મીદાનંદ સુખ લેહરમાં રહી જો. મનેં ૩ જીનજી ગુમ

દરીસન વીરહો પડ્યોજો, તુજ ખીખ ભરાવ્યા આવકેજો;
 મને૦ તે તો કેટલા કાળ લગે પુછ્યાજો, વળી પુછ ધ-
 હા જન હરખીયાજો. મને૦ ૪ પ્રભુ સંધ ઉપર કીરપા
 કરીજો, ગામ ભોયણી આવી અચરીજ કરીજો; મને૦
 તીહાં કેવળ પટેલના એત્રમાંજો, પ્રભુ નીકળ્યા સુભ ન-
 ક્ષત્રમાંજો. મને૦ ૫ ગામ કુકવાય તણા વાણીયાજો,
 આવ્યા હયડામાં હરખ ભરાણીયાજો; મને૦ કહે હમે
 પ્રભુજીને લેઈ જાઈશુંજો, તવ બોલ્યા અમે પ્રભુ રા-
 ખશુંજો. મને૦ ૬ તવ એક જન બોલ્યો ધસમસીજો,
 પ્રભુ ભાવ હોસી ત્યાં જાવસીજો; મને૦ એમ કહી પ્રભુ-
 જીને પધરાવીયાજો, ગાડું બળદ વીના ભોયણી દીસ આ-
 વીયાજો. મને૦ ૭ જયજય શબ્દ હુવા ધણાજો, પટેલ
 પ્રભુખ હરખ્યા ધણાજો; મને૦ ગાજો વાજતે ભોયણી
 પધરાવીયાજો, નર નારી મંગળ વરતાવીયાજો. મને૦ ૮
 પ્રભુ મુખડું પુનમ ચંદ દીપતુંજો, વળી વદન કમળ અ-
 મી જરતુંજો; મને૦ પ્રભુ ફુખી તણાં ફુખ કાપતાજો,
 વળી ચક્ષુ ગયાને નેત્ર આપતાજો. મને ૯ એમ ફુખી-
 યાનાં કારજ સારતાજો, જગ માંહે જસ વીસ્તારતાજો;
 મને૦ પ્રભુ તુમ કીરતા શ્રવણે સુણીજો, હું આવ્યો તુજ
 શરણે જગ ધણીજો. મને૦ ૧૦ પ્રભુ આશ નીરાશ ન
 કીજીએજો, સેવકની વીનતી સુણી લીજીએજો; મને૦
 પ્રભુ મુન કરીને તમે ક્યું રહ્યાજો, જાયક સન્મુખ ઉ-

ભા રહ્યા જો. મને ૦ ૧૧ દાન મનોવંછીત પ્રભુ દીજીએ
જો, કાંઈ સેવકનાં કારજ સીજીએ જો; મને ૦ દાન દયા-
વીમળ પસાયથી જો, મક્ષીનાથ અમ્રત મનમાં વસી જો.
મને ૦ ૧૨

દોસીડાના ખેટા પુજને દલ કરંરે સારી ચુનડી રંગાવી
મુજને આલ. સંઘ ચાલ્યો પંચતીરથનોરે એદેશી. મક્ષીનાથ
પ્રભુ આગણીસમારે, નીકળ્યા ભાયણી ગામ મોઝાર; સંઘ
ચાલ્યો ભાયણી તીરથનોરે કાઉચગોયા ઉભા દોય નીકળ્યારે,
થાપ્યા ડાભી જમણે મનોહાર. સંઘ ૦ ૧ અપુરવ બીંબ તે
દેખીનેરે, હરખ્યો સંઘ સયળ તેણીવાર; સંઘ રાજનગર
માંહીથકારે, ચાલ્યો સુભ મહુરત ચનિવાર. સં ૦ ૨ હઠી-
ભાઈની વાડી માહે જઈરે, સંધે કીધો સયળ મુકામ; સં ૦
વાણું વાએ પ્રભુ પદ ભિડાને રે, ચાલ્યા શુધ મન તજી
સહિ કામ. સં ૦ ૩ સાધુ સાધવો આવક આવીકારે, ચાલે
જીન ગુણ ખેલતા સાર; સં ૦ અનુક્રમે ભાયણી સંઘ
આવાયોરે, હરખ્યા સહિ બહુ પરીવાર. સં ૦ ૪ શ્રી સંઘ
મખ્યો રૂડી રીતથુંરે, ભિડ્યા શ્રી મક્ષી માહારાજ; સં ૦ ધ-
ન ધન તું સી જીનરાજીયોરે, તેં સારાં આતમ કાજ.
સં ૦ ૫ આજ પુત્ય ઉદય પ્રભુ માહરોરે, મેં દીઠો તુમ દી-
દાર; સં ૦ પ્રભુ પુજ મુખ્યું દેખી કરીરે, મોહા સુરનર ને
નાર. સં ૦ ૬ રાગ દ્વેષ પ્રભુ પુજમાં નહારે, પરમેશ્વર સોમે
દીક; સં ૦ ચાપ્યા વીણ કહેા કેમ જાણીએરે, રૂળ કડવાં

છે કે મીઠા. સં૦ ૭ પ્રભુ તુજ વીણુ દેવ અનેક છેરે, મરિ
મન નહી સોહાય ; મેવા સરસ લેધને સાહીબારે, લેખાળી
તે કુણુ ખાય સં૦ ૮ પ્રભુ પ્રેમ નજર નીહાળીએરે, વળી
દીગ્રએ સીવપુર વાસ ; સં૦ દાન દયા પ્રભુ દલમાં ધરાયે,
પુરો અન્નત વિમળ મન આસ. સં૦ ૯

અથ તારંગાજીનું સ્તવન.

આવો આવો જસોદાના કુંથ અમ ઘેરે આવોરે, આંકણી.

આવો આવો સજ્જન બહુ સાથ તારંગે જઇએ
રે, જીન મુખડું દેખત આજ નીરમળ થઇએ રે ; જીત
શત્રુ કેરો નંદ જગત ઉપગારીરે, વીજ્યા માતા સુતજાણુ
જાઉ બલીહારીરે. આવો ૧ પ્રભુ સેવે સુરનર ઇંદ્ર બા-
વના બાવેરે, અરિહંત વીના કોઈ દેવ દાય ન આવેરે ;
સંસારો દેવ અનેક કામ ન આવેરે, લેઈ રામા સંગે નીત્ય
લડુમ્યા કામારે. આવો ૨ એવા દેવતાણો જે આશ રા-
ખે પ્રાણીરે, જે બુધ્યા બમે સંસાર તત્વ વીના જાણીરે ;
તમે સેવો શ્રી અજીતહંદ સમતા આણીરે, જીમ વરણા
સેહેજ સ્વભાવ સીવ પટરાણીરે. આવો ૩ મને પુરવ
પુત્ય પસાડિલે જીન મળીયારે, પ્રભુ મુખડું દેખત આજ
પાતીક ટળીયારે ; જીમ અગની તણેરે સંજોગ કાશ્ત્રુ ન
રહીએરે, તેમ જીન આણાએ ધર્મ સદા મુખ લહીએરે.
આવો ૪ એવું જાણી બવો તુમે નીત્ય એ જીન સેવો

રે, ત્રીભીવનમાંથી જે દેવ નહી કોઈ એવો રે ; શ્રી સંઘ
મળી પુજ પાપ નમે ગુણ રસોયારે એક અમૃતવીમળને
ચિત તારંગે વસીયારે. આવો ૦ ૫

નીરખ વદન સુખ પાયોરે જનજ નીરખ વદન સુ-
ખ પાયા. એ દેશી. મક્ષી જનવર માહારાયારે જનજ
મક્ષી જનવર માહારાયા સરસ્વતી સરસ વચન મોએ દી-
જે ; જમ મુજ કારજ સીજેરે જનજ મં ૧ ભાયણી
આવી વશ્યા જનરાજ, સાચી સઉનાં કાજરે. જ ૦ ૨ મો-
હનગારી મુરતી મનોહારી, નિકળ્યા પ્રમુજ જ્યકારીરે જ ૦
૩ કુંભ રાજ કુળ મંડણ દીવો, પરભાવતી સુત ચીરંજીવો
રે જ ૦ ૪ કુંભ લછન મનો કાંમીત પુરે, ચિંતા સઉની
ચુરેરે. જ ૦ ૫ પુજ સનમુખ હું આબો દોડી, ઉભા
રહો કર્ણેડીરે. જ ૦ ૬ પ્રેમ નજરભર સનમુખ ની-
રખો, તો હું થાઉં પુમ સરોખોરે. જ ૦ ૭ પું ખેરા ઠાકર
હું તેરા ચાકરે, દાસ ઉપર મહેર કરોરે. જ ૦ ૮ પંચમે
આરે પુમે પ્રમુ પાયો, પુન્ય ઉદય ઈલાં આયોરે. જ ૦ ૯ વી-
નતી એહ કહી પ્રમુ પુમને, ધરીએ મલી પ્રમુ મન ખેરેરે.
જ ૦ ૧૦ દાન દયા પ્રમુ ચરણ પસાએ, અમૃતવીમળ
ગુણ ગાયરે. જ ૦ ૧૧

શ્રી શાંતિનાથજીનું સ્તવન.

ગીરાવર દરસન વીરલા પાવે એ દેશી.
સાંતી જીહંદ ભવીજન દ્યાવે, મનવાંછીત ફળ તેહી-

જ પાવે; શાંતા જીલંદ ભવીજન દ્યાવે એ આંકણી.
 અચીરાનો નંદન વંદન સ્વામી, સુરનર સૌ મળી પુજા ર-
 ચાવે. શાંતીં ૧ અંતરજામી આતમરામી પર ઉપગારી
 તુમ કહાવે, શાંતીં સ્નાન રચણ ભંડાર પ્રભુ તમે. શેવક
 દેતાં ખોટ ન આવે. શાંતીં ૨ તુમ સરીખા સાહિબ તુ
 જને મળીઆ, તો કુણ મીઠ્યાતા દેવને દ્યાવે. શાંતીં ૨-
 તન ચીતાંમણી હાથ જો પામી, કાચ ઉપર કુણ મન
 રમાવે. શાંતીં ૩ અમ્રત લેસ લહે એકવાર, અબ્યતરે
 રોગ દુર હઠાવે. શાંતીં તુમ પ્રતીમા પ્રભુ મોહનગારી.
 દરીસન થી ભવી સમક્રીત પાવે. શાંતીં ૪ પુન જોગે પ્ર
 ભુપદ પાઓ, કરૂણા નીધી ભવ તાપ મીટાવે. શાંતીં
 દાન દેઈ દ્યા ચીત લાવે, તો અમરત વીમળ સુખ પાવે.
 શાંતી જીલંદ ભવીજન દ્યાવે. ૫

રાજુલનો વિલાપ.

ખાજારાજની દેશી. શ્રી નેમ જીનેશ્વર સ્વામીરે
 જદુપતી રાજરે. નીત્ય પ્રણમું હું શીર નામીરે, જં સ-
 મુદ્રવીજે સીવાના જયારે; જં મુજ પુરણ પુન્યે પાયા
 રે. જં ૧ છપનકોડ જદવ સાથરે, જં તોરણ આબ્યા
 ત્રીભાવન નાથરે; જં મંગળીક ગાવે નર નારીરે, જં
 સાથે બળભદ્ર કૃમ મોરારારે. જં ૨ સુરનર મળીઆ

બહુ સારરે, જાં તુજ મુખડું દેખી મનોહારરે ; જાં હ-
 વે રાજીલ કહે સુણ બેનીરે, જાં આઘો પ્રાણવલ્લભ
 ઉભી રેનીરે. જાં ૩ એમ કહાને રાજીલ નારીરે, જાં
 જોવાને આવા તેની વારીરે ; જાં ઝરખે સધયર સાથેરે,
 જાં નિજ નયણે નિહાળી નાથરે. જાં ૪ રાણી રાજીલ
 હરખ અપારરે, જાં નીરખે વાલમ વારંવારરે ; જાં એ-
 વામાં હવે શું થાયરે, જાં દાહીણ અંગ ફરકાયરે. જાં
 ૫ કહે રાજીલ સુણરે બેનીરે, હવે શું થાયે મુજ કેની
 રે ; જાં કહે મુજની સુણરે બાધરે, જાં ખમા ખમા
 થાઓ મુજ બાધરે જાં ૬ ચાંતાતુર રાજીલ રાણીરે,
 જાં દુખડું બહુ હધડે ભરાણીરે ; જાં એવામાં પશુ
 પોકારરે, જાં કરે તે સહિ મનોહારરે. જાં ૭ તમે પરણ-
 શા રાજીલ નારીરે, જાં તો શી ગતી થાયે અમારારે ; જાં
 સુણી હરણી તણે પોકારરે, જાં છોડાવ્યાં પસુ મુખકા-
 રરે. જાં ૮ તોરણ તજી ચઢ્યા ગીરનારરે, જાં હરખે
 લેઈ સજમ ભારરે ; જાં તોરણ વળીઆ જાણી નાથરે,
 તવ કમળાનું નીજ ગાતરે. જાં ૯ મુરચ્છા ખાઈ ધર-
 ણી ઢળીરે, જાં સધયર સહિ ભેગી મળીરે ; જાં સીત-
 ણ પવને કરી સારરે, જાં સચેતન હુઈ તેની વારરે. જાં
 ૧૦ અરે પ્રીતમ તૈ શું કરચુરે, જાં મુજ દુખનો પોટ
 સીર ધરચોરે ; જાં હુંતો વાટડી તારી જોતીરે, જાં તેતો
 અબજાને મુઠ્ઠી રોતીરે. જાં ૧૧ હવે હું શું કરું નાથરે,

જાં તે કીધી મુજ અનાથરે ; જાં મુજ અબળા નારી
 મુકીરે, જાં તુમે કીધી વાત અચુકીરે. જાં ૧૨ અરે
 નાથ તમે શું કર્યુરે, જાં મુજ કુખડું કાં જઈ ધરરે ;
 જાં જાઓ જાઓ સખી તમે જાઓરે, જાં મુજ પ્રા-
 ભુવલ્લભને લાવોરે. જાં ૧૩ હેણે જોસીએ જોયા જોસરે,
 જાં હું દેઈશિ તેહને દોશરે ; જાં કુણુ મળીઆ વેરી
 આજરે, જાં સીજાં મુજ નહીં કાજરે. જાં ૧૪ હર-
 ણીને મુખ એમ કહેતીરે, જાં ઓળંભા કેતાઈકિ દેતીરે ;
 જાં તે હરણુ સીતાનો કરાવોરે, જાં કંઠક ચંદ્ર ધરાવોરે.
 જાં ૧૫ એમ અંતરાય કેઈ કરાવોરે, જાં મારી વેળા ક્યાં
 થી આવોરે ; જાં જા તું હરણી યાંથી આગરે, જાં
 નજર થકી જા તું ભાગીરે. જાં ૧૬ મારો જીવ ધણો
 અકુળાવેરે, જાં કોઈ જીવન પ્રાણુ મીળાવેરે ; જાં શું
 પુરવ પાપ મેં કીધેરે, જાં તેણે આ ભવ છેહજ દીધેરે.
 જાં ૧૭ મુજ અવગુણ કોઈ બતાવોરે, જાં શું રોતી
 મુકી જાઓરે ; જાં તુમે પ્રીત પુરવની સંભાજોરે, જાં
 મુજ આઠ ભવના ભરથારોરે. જાં ૧૮ નવમે ભવ છે-
 હજ દીધેરે, જાં મુજ વેર પસુએ લીધેરે ; જાં એવો
 ન કરીએ નેમ દયાજરે, તુમે કહેવાઓ પરમ કૃપાજરે. જાં
 ૧૯ નવી મુકીએ એકલી નારીરે, જાં તમને કહીએ શું
 વારંવારોરે ; જાં એવી હઠ નવી કરીએ સ્વાર્મીરે, જાં મુ-
 જ આતમના વીસરામીરે. ૨૦ જાં રાજીલે કર્યો બહુ

વીલાપરે જાં દેતી કરમને દોશ આપરે ; જાં મેં વાત
 તમારી જાણીરે, જાં તેં ક્રીધી શીવ પટરાણીરે. ૨૧ પ્રભુ
 તુમે થયા નીરાગીરે, જાં હું થઈહું તુમ ગુણ રાગીરે ;
 જાં પ્રીતી પુરણ તમે પાજોરે, જાં હવે હાથ તુમે મુ-
 જ બાજોરે. જાં ૨૨ એમ કહીને સંસાર ત્યાગીરે, જાં
 મનમાં થઈ બહુ વૈરાગીરે ; જાં મુકી સંસાર ચાલી
 આણંદરે, જાં જઈ ચરણ કમળ પ્રભુ વંદરે. જાં ૨૩
 પ્રભુ પાસે ચારીત્ર લીધારે, જાં પોતાનો કારજ સીધારે ;
 જાં નીરતી ચાર ચારીત્ર પાજોરે, જાં નીજ આતમને
 અજવાજોરે. જાં ૨૪ બાહ્યબ્યંતર તપ સારરે, જાં પાં-
 ચ-સુમતી ગુપતી ચીત ધારેરે ; જાં ધાતી કરમ કર્યાં
 સુખકારરે, જાં પામ્યાં કેવળ જયકારરે. જાં ૨૫ સ્વામી
 પેહલાં મુગતી સીધાવેરે, જાં અજરામર પદ પાવેરે ;
 પછે નેમ વરયા સીવ નારંરે, જાં અશ્વકર્મ તેહ નીવારંરે.
 જાં ૨૬ બેની પ્રીતી સાદી અનંતરે, જાં પામ્યાં છે બ-
 વતણો અંતરે ; જાં નેમ રાજ્યમતી ગુણ ગાવેરે, જાં
 અન્વીચળ સુખડાં તે પાવેરે. જાં ૨૭ દાન દયા ચીત વરત-
 વારે, જાં નેમનાથ સહિ ગુણ ગાવોરે ; તસ ધર લીલા
 વરતાવેરે, જાં કહે અમ્રતત્રીમળ સુખ થાયરે. જાં ૨૮

નેમનાથનું સ્તવન.

જડુવંશ વીશ્ણુશણ સ્વામીરે, અંતરગત અંતરજમીરે ;

કરી જન આવે ગુણુ આણી, નેમ પ્રભુ વીનતી અવધારો
 રે. રાણી રાજ્યુલ સામુ નીહાલો. ૧ નેમં કોડ છપન જન
 બનાવીરે, નેમ તોરણુ સનમુખ આવીરે; પશુ તીણે સન્ન
 અરજ સુણાવી. નેમં સુણી અરજ નેમદમ્પાલરે, છોડ
 વા પશુ તતકાળરે; તોરણુથી રથ ફેરવી આલ્યારે નેમં
 દાન વરસી દીએ તેણી વારેરે, તોડ્યો નવસરો મોતીનો હા-
 રેરે; જઈ ચઢ્યા નેમ ગીરનારે. નેમં ક્યાં જાણી રાજ્યુ
 લ રાણીરે, હછડામાં દુખ બરાણારે; મેં તો કરમન્દ્રી ગતો
 નવ જાણી. નેમં આણુધટવું પ્રભુ તમે કીધુરે, મુજ વેરી
 પસુ વેર લીધુંરે; નવમે ભવે છેહજ દીધું. નેમં જાએ ને
 મ વાત મેં જાણારે, મુજ ઉપર શોક તેં આણારે; એવી મુ-
 ગતી કીધી પટરાણી. નેમં સંસાર તજી વ્રત લીધુંરે, તપ
 કરેને કરમ ક્ષય કીધુંરે; ઝટપટ પોતે કેવળ લીધુ નેમં
 નેમ પહેલાં મુગતી સીધાવેરે, ગયા સુંદરી જોવાને કાળેરે;
 પછે નેમ ગયા ગાળે વાળે. નેમં નેમ રાજ્યુલ જોત અ
 ખંડરે, છોડ્યા કરમ તણા સૌ બધરે; એમે અમત વી-
 મલ આણુંદ. નેમં

રીઘવદેવ સ્તવન,

દેશી કાગની.

સરસ્વતી સમરે સાર દાસરે, લાગુ ગુરને પાય; શીજી
 નવર નીત પુજીએસતો, ભરમ જાલ મીટ જાયરે. ભવી જી-
 નવર પુજો. એ અવસર ફરો જાયરે એ દેશી.

આદી જીનેસર અતી અલવેસર, મુરત મોહનગારો; મ
 નવચ ને કાયા આરાધે, હોવે અલપ સંસારીરે ભવીં તુ
 મ દરસણ વીણ હુ ભમ્યોરે યૌગતીમાંહી અપાર; ક્રમ
 વસે જીવ સુખ દુખ પામે, તાં નહી કોઈ આધારરે. ભવીં
 કુડી માયા સંસારની સરે, સગા ન કીસાકા કોય; જે કર-
 શે તે પામશે, સરે નીસચે મન કરી જોય. ભવીં પુરન-
 પુન પસાએથી સરે, પામ્યો નર અવતાર; ગુરુ સેવાથી જ
 લ હોસરે, ત્રીભીવન જગદાધાર. ભવીં મુજ અવગુણ
 મત દેખજો સરે, અવગુણ તણો ભંડાર; તુમે કરણા ની-
 ધી માહારો સરે, હવે મુજ પાર ઉતારરે. ભવીં હુતો શર
 ણે નાથને સરે, નાથ સુધારો કાજ; આદીનાથ મુજ અ
 રજી સુનકે, તારો ગરીવ ન વાંજરે. ભવીં દાન દયા મ-
 નમાં ધરી સરે, પુજે શ્રીજીનરાજ; સુધ ભાવના ભાવતા
 સરે, અમ્રત વીમળ પદ પાયરે. ભવીં

નેમનાથના સ્તવન.

આઠ કુવા નવ વાવડીજી. એ દેશી.

રાજુલ કહે પ્રીતમ સુણોજી, રથ વાલો ગુણ આણ; વીણ
 અવગુણ મુજ સુતજોજી, પુરવ પ્રીત પીછાણ. હો
 જીનજીં પુરવં ૧ જાવાદો હઠસુ કરોજી, પુરણ પાલો
 પ્રીત; મુકો મુજ શા કારણેજી, શીખ્યા ક્યાં એ રીત. હો
 જીનજીં શીખ્યા હુ તુમ ચરણ મોજડીજી, તુ મુજ

આતમરામ; પ્રેમ વીણધી મુકશો તો એ નહીં ચતુરનું કામ
 હોજનજી એ નહીં. પશુ ઉપર કરેણા કરીજી છોડાવ્યા
 તસંધ, મેં તુમસી ચોરી કરીજી; નાખી નેહ મુજ કુંદહો
 જનનં નાખી મન ઉલ્લસ્યું સુલ જે નહીજી, જે મલે
 કોડ ઈંદ્ર; જીમ તુમસુ મનકું મજોજી, સાંભજો શ્રીજીને
 દ્રહોજનજી સાંભજો કોઈ પ્રકારે ફુલવાં નહીજી, સાને
 રાખોછો રોસ વીણ અપરાધે મુકી ચાલ્યાજી; કહો કુણને
 દાખુ દોસ હોજનજી. કહો એક પખો રાગ રાખવોજી
 તે કેમ પ્રીતી થાય મુજ ઉપર પ્રેમ મુકીનેજી શીવ સુંદરી
 ચીત લાગ્ય હોજનજી. શીવં તો સંસાર રહેવો નહીજી
 જેવા જાઉ શીવનાર; મુજ પ્રીતમ તથા તેં કર્યોજી, કેવીછે
 તે સીવનાર હોજનજી. કેવીંએમ વધરાગ દાસા લહીજી,
 મુકી મોહ જંજાલ, પ્રભુ પાસે દીક્ષા ગ્રહીજી; સુધમને વ્ર-
 ત પાળે હોજનજી. સુધમનેં કરમ મયલ ટાળી કરીજી,
 આતમ નીરમળ કીધ; પરમાનંદ પદવી વરાજી, પ્રભુ પે-
 હલા શીવ લીધ હોજનજી. પ્રભું અજરો અમર પદ
 ભોગવેજી, પુરણ પાળી પ્રીત; દાન દયા પ્રણમે સદાજી
 અન્નત વીમળ એક ચીત હોજનજી. અન્નતં

રીસવદેવનું સ્તવન.

જનજી સરસતી સરસ વચન કે મુજને આપજોરે
 લોલ, જીં લાગુ ગુરને પાય કે જન પદ સેવંસુરે લોલ;

૭૦ નયરી અન્નેદા મોઝાર કે નાભી રાય સુદરે લોલ,
 ૭૦ તસરાંણી મરદેવી સુપન ચઉદે લહેરે લોલ; ૭૦
 આવો મન મંદીર માંહ કે કરે એક વીનતીરે લોલ. એ
 આંકણી. ૧ ૭૦ જનમ્યો પુત્ર રતન કે ભવી જન તા-
 રવારે લોલ, ૭૦ ત્રીભોવન થયો ઉદ્યોત કે સુરજ યજ્ઞ
 કરેરે લોલ; ૭૦ સોવન વરણ શરીરકે રીખભ લંછન ભ-
 હુંરે લોલ, ૭૦ મુખડું પુનમ ચંદ સોહંતુ અતી ધાણુરે
 લોલ, ૭૦ મ. ૨ ૭૦ રાજનીતી સવી છાંડે આતમ
 સાધતારે લોલ, ૭૦ ધાતી કરમ કર્યા ફરે કે વલગા ન લ-
 હુરે લોલ; ૭૦ સોહંમ ઇંદ્ર તે વારેકે સીહાસન ચણુરે લોલ;
 ૭૦ અવધી જ્ઞાન કરી દેખીકે મન હરખ્યું ધાણુરે લોલ.
 ૭૦ મ. ૩ ૭૦ ચોસઠ ઇંદ્ર તે વાર રચે સીહાસણુંરે
 લોલ, ૭૦ ત્રીગડે બેઠા નાથકે સોહંમ છત્ર ધરેરે લોલ;
 ૭૦ બેઠી પરખદા બાર કે જનવાણુ સુણેરે લોલ; ૭૦
 અરીહા અમરત વાણી સુણી મન ગહગહુંરે લોલ. ૭૦
 મ. ૪ ૭૦ જહાં દીસ રવી ઉગંત કે અંધકાર નવી ર-
 હુરે લોલ, ૭૦ કેસરી તીહાં વસંતકે ગજવર કીમ રહેરે
 લોલ; ૭૦ જહાં વન વીચરે મોર જુજંગ કહો કીમ રહે-
 રે લોલ, ૭૦ જમ તુજ વાણી સુણંત કરમદલ સેવી ગ-
 યુંરે લોલ; ૭૦ મ. ૫ ૭૦ પુરવ પુન્ય પસાય કે તુમ દરી-
 સન મળુંરે લોલ, ૭૦ હવે મુજ સરીઆં કાળકે સવી
 ફખડું ગયુંરે લોલ; ૭૦ આપો અવીચળ વાસ સદા સુ-

અ પામસુરે લોલ, જીં અમરત વીમલ તુમ પાસ સદા
રંગ વાધશરે લોલ. જીં અ. ૬

સાંતીનાથનું સ્તવન.

મોહન વાજાં વાગીઆં. એ દેશી.

જીરે ધન દીન પેળા આજની, એતો ભિચ્યો અચીરા-
નો નંદરે; સાંતીનાથ વીનતી, મુણીને પદ દીળે આણંદરે.
સાં ૦ ૧ જીરે સાંતી સરપ જેને મન વસો, તેને કુમતી
કદા ગ્રહ જામરે; સાં ૦ જીરે અનુભવરસ જેને મન વસો,
તેને પરમાનંદમુખ થાયરે. સાં ૦ ૨ જીરે તુજ મુખડું ભ-
વી દેખાંને, એતો મોહ્યા સુરનર ઇંદ્રરે; સાં ૦ જીરે વદન કમ-
લ તુજ દેખતાં, ભવી છોડે કરમના કુંદરે. સાં ૦ ૩ જીરે
પારેવો સરણે રાખીઆં, તુજ પરઉપગારી દયાલરે; સાં ૦ જીરે
સાંતી કરણુ સાંતીનાથજી, તુજ નામે મંગલ માલ. સાં ૦
૪ જીરે દાન સેવકને દીજીએ, દયા સુધ મનમાં લાયરે;
સાં ૦ જીરે તવ મન વંછીત સવીફલ, અમરત વીમલ ને
મહારાયરે સં ૫

શ્રી ચીંતામણ પારસ્વનાથનું સ્તવન.

સોના તે કેરૂં માંડે બેડલું વાલમજી. એ દેશી.

શ્રી ચીંતામણ પાસજી સાહિબજી, ચીંતા ચુરણુ
માહારાજરે; વીનતી મુણી લીજીએ સાહિબજી. અરવ
સેન કુલચંદ્રો સાં વામા સુત સારે કાજરે. વોં ૧ ક-
મઠ હઠી નાગ તારીયો સાં ધરણેદ્ર પદ દીધુ સારરે વોં

એમ કેઈ પ્રાણી ઉધર્યાં સાં કીધા પર ઉપકારરે વીં
 ર પુરણ પુન પસાઅથી સાં નીરખ્યો તુમ દેદારરે વીં
 ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરો સાં કહેતા ન આપે પારરે વીં
 તુ કરેણા નીધી માહરો સાહેબજી, તુ જગ તારણ હારરે.
 વીં સરણુ લહે બળીઆ તણે સાં જય શુભ પરી હા-
 રરે. વીં અહિ ગતોમાં રજબ્યો ઘણે સાં કીણ હીન
 કીધી મોરી સારરે. વીં નરકની ગોદ દુખ મેં સહા સાંછે
 દન મિદન અપારરે વીં તીરજંચગતી માંહી ગયો, સાં કીધા
 બહુલા પાપરે વીં પાપ કરમથી પામોઆ સાં બીગલે
 દ્રી પણે સંતાપરે. વીં એમ અનંત કાળ રહી. સાં રજ
 લો બહુ સંસારરે. વીં કોઈક પુન પસાઅથી સાં પામો
 નર અવતારરે. વીં હવે જગ તારણ તુ મળ્યો સાં ચીં
 તાંમણો પારસ આજરે વીં તરણ તારણ પ્રભુ તારીએ
 સાં શેવક સારો કાજરે. વીં અચ્ચુટ અજનો પ્રભુ તા-
 હરો. સાં પુરણ ભરો ભડારરે. વીં દાન દયા કરે દીજી
 એ સાં પામેં અન્નત વીમળ પદસાર.

દીવાળીની ગુવલી.

શાવણ વરસેરે શ્વામી એ દેશી.

નયરી અપાપરે શ્વામી, સમો સરાઓ અંતરજમી; ચૌદ-
 સહસ્ર સુની પરીવરીયા, ગહિતમ આદી ગુણના દરીયા; આજ
 દીવાળીરે સજની. વીર નીરવાણુ થયો એહર જતી, આજ.

૧ કોડા કોડ સુરવરરે આપે, પ્રભુજીની ભગતી કરે મન
 ભાવે; સુંદરી ગવલારે કરતી, શીરીફળ ઠવી નીજ પાતીક
 હરતી. આજાં ૨ પરખદા બારરે મળી, જગ ગુરુ દેશના પુને
 મળી; ઉતરાધે નરે છતીસ, આપ પ્રકાશે શ્રી જગદીશ.
 આજાં ૩ અમ્રત વાણીરે ઉલાસેરે, સાંભળી ભવીજન
 પુરે આસે; મહુરત સુભ ચંદ્ર આપે, પાછલી રવણી ત-
 વ સોહાવે. આજાં ૪ જોગ નીરોધરે કરતા, ઉતરા ફલ-
 ગુણી દુખ સહુ હરતા; સુભ જોગ તવરે આપે, અજરા-
 મરે પ્રભુજી પદ પાવે. આજાં ૫ સુરપતી સઘજારે માલ-
 તા, નીરવાણ કલ્યાણક સહ કરતા; ભગતી વીશેશરે ભા-
 વે, કરતા નંદીસર ધીપ જાવે. આજાં ૬ રાય અઢારેરે
 ભાવે, દ્રવ્ય તેજ કરતા ગુણ ગાવે; પ્રભુ ગુણ ખીણખી-
 ણરે સંભાળી, ઉતમ પરવ થયો દીવાળી. આજાં ૭ ગઊત-
 મ નીરવણરે જાણી, રૂદ્રીયામાં તવ દુખ બહુ આણી;
 તુમ વીણ સ્વામીરે ભાવે, ગઊતમ કહીને કોણ બોલાવે.
 આજાં ૮ મુજ મન સંદેશો સ્વામી, કુણને કહીશું હું
 શીર નામી; અંતે અવસરરે સ્વામી, મુજ મોકલીયો તમે
 ગામ. આજાં ૯ છેતરીને મુજ સીવ લીધો, એકાકી ની-
 જ કારજ કીધો; નીરાગી પ્રભુનેરે જાણી, સુકલ ધ્યાન
 ચીતમાં તવ આણી. આજાં ૧૦ કેવળ ઉપન્યુંરે સાર,
 પડવે દીન કરે ભવી ઉપગાર; દયા મનમાંરે આણી, અ-
 તવીમળ ગુરુ સુણજો વાણી. આજાં ૧૧

શ્રી સંખેશ્વર પાસ જીનેશ્વર, અરજ સુણે કરો મ-
હુરખાની; તારક ખીરદ સુણી મેં આવ્યો. તુમ ચરણ શ-
રણ જાણી. આ આંકણી. સોળસહસ મુની આદી જ-
ગત જન, તારે તુમ અમરતખાની; ઉનકુ આતમ સુધ
ભાઈ સીધ્યા, પાય પરમ ગુરુજી દાની. સીં ૧ પનગ
પાવક જલતો નીકાલી, જ્ઞાન દેશના તુમ પીછાની; ઉનકુ
દરસ સરસ ભયો તેરો, સુરપતી પદવી ઠેરાણી. સીં ૨
મેં આયો એહી કીરતન સુનકે, વીનતી એક સુણી એ
ચાયની; ભવ ભવ ચરણ કમળની સેવા, દેવા દીજીએ
દીલ મયાની; સીં ૩ અશ્વસેન વામાજીકે નંદન, વંદન
જગકે સુલતાણી; અખતો લહેર લહેર મોએ કીજે, રંગ
દસાસીવ સુખકામી. સં ૪

અથ મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન.

મહાવીર સ્વામી મુગતે પોત્યા, જૈતમ કેવળ જ્ઞાન
રે; ધન અમાવશ્યાં ધન દીવાળી, વીર પ્રભુનું નીરવાણુ;
જીન મુખ જોવાને, મારે દીવાળી થઈ આજ; જીન મુ-
ખ જોવાને, મને મળ્યો સઘરનો સાથ દુખડાં જોવાને;
મોહી મોહારે મીઠડાલાલ, પ્રભુજીના ગુણવાલા; ગુણવાલા
પ્રભુજીના ગુણવાલા, એ આંકણી ચારીત્ર પાળા નીરમલારે,
ટાલ્યાં વીખ્ય કખાયરે; એવા મુર્નને વાંદીએ, તે ઉતારે ભવ-
પાર જીં ૨ બાકુળ વોરચા વીરજીને, તારી ચંદનખાળારે;

કેવળ લઈને મુગતે પોતા, પામ્યા ભવનો પાર. ૭૦૩ એવા
મુનીને વાંદીએ, તે પંચ કલ્યાણક ધરતારે; સમોવસરેણુ
દીધી દેશના, પ્રભુ તાર્યાં નર ને નાર. ૭૦૪ ચોવીસ-
મા જીનેસરને, મુગતીતણા દાતારે; કર્ણેડી કવીઆણુ
ધમ ભણે, પ્રભુ કુનીઆ ફેરો ટાળ. ૭૦૫

દેશી કાગની. અસ્વસેન વામા સુત સારે, ભવ સ
મુદ્ર થકો તારે. ધરો દીલમાં ધરો દીલમાં પાસ ૭૦૬
ખારે. ૧ આંકણી. કમઠ હઠી પ્રભુ નાગને તારી, ધરણેદ્ર
પદ લહે સુખકારી. ધરો ૨ તુમે ઉપગારી મુરતી મનોહા-
રી, સેવા કરે સહ નર નારી. ધરો ૩ તુજ પડીમા ભવી
ચીત ધરી. પુજે, કરમ કહણુ તે સહ પુજે. ધરો ૪ શ્રી
અંતામણી ચીત ધરો પ્રાણી, એહ વીણુ જગમાં દુખ ખા-
ણી. ધરો ૫ આવાગમન સહિય નીવારો, સેવક વીનતી
ચીત ધારો. ધરો ૬ તુમ સેવા કરે મુરકોડી, ઉભા રહ્યા
સ્વામી કર્ણેડી. ધરો ૭ દાન દયા પ્રભુ ચરણે રહીએ,
અમરતવીમળ સીવ સુખ લહીએ. ધરો ૮

અથ સીધાચઢજીનું સ્તવન.

રામ જાદવનો દેખોરે ગુલાલી ધોડી ચમકેલી. એ દેશી.
મોર। આતમરામ ચાલોને વીમળગેરી જઈ વસીએ એ દેશી.
સીધાચળ સીધ તણે ઠામ, તીહાં સાધ્યાં મુની આ-
તમકાજ; તેને નીત કરે હું પરીણામ. મોર। ૧ ચર્ચત્રી

પુત્રમ દીન મુનીવરો, પુડરીક પાંચ કોડસુ સીવ વર્ધા; વળી
 સેલંગ મુની ભવજળ તર્ધા. મોરો ૧૦ ૨ કારતીક પુત્રમ ક-
 રમ નીવારીને, દશ કોડ વર્ધા. સીવ નારીને; સુખ વીલસે
 કરમને વારીને. મોરો ૧૦ ૩ શ્રી આદીશ્વર જીનવર રાયા,
 તીહાં પુરવ નવાણું વાર આબ્યા; પણ રાયણ તજે પગલાં
 ઠાબ્યાં. મોરો ૧૦ ૪ તીરથનો મહીમા બહુ ભારી, શ્રેવે સુ-
 રનર સહુ હીતકારી; તેની જાઉ હું નીત બલીહારી. મોરો ૧૦
 ૫ વીમળાચળ સેવા જે કરશે, ભવ કરમ બંધ સેજે ટળ-
 શે; અંતે સીવપદ રમણી વરશે; મોરો ૧૦ ૬ સીધાચળ સીધ
 અનંત વરીયા, દાન દઆં ગેરી ગુણ આત ધરીઆ; કહુ
 અમૃત વીમળ ભવજળ તરીઆ. મોરો ૧૦ ૭

અથ ગુરુ માણ્ય.

સ્વામી સાત્મામાં રહેજો, દરશણ વેલાં દીજોરે. સ્વા-
 મી ૦ સરસ્વતા સીસ નમી ગુણ ગાઉ, નીજ ગુરુ લાગુ
 પામ્મરે; સ્વામી ૦ દરશન વેલાં દીજોરે. સ્વામી ૦ ૧ બાવી-
 સ પરીસા જીતીને જી, સુમતી ગુપતી દીલ ધરજોરે; સ્વા-
 મી ૦ પાંચ મહાવ્રત સાધનારે, પાળજો સુખ ભાવેરે. સ્વા-
 મી ૦ ૨ બ્યાજ અભ્યંતર તપ અપ કરજો, અટ કામજ
 પણા કરજોરે; સ્વામી ૦ જીવ અજીવ પુન પાપને આ-
 બવ, સંવર મનમાં ધરજોરે. સ્વામી ૦ ૩ નીરજરા બંધ
 આરે પ્રકારે, મોક્ષ તત્વ દીલ ધરજોરે; સ્વામી ૦ એહ નવ

તત્વનો અરથ વીચારી, સમકીર્ત નીરમળ કરજો. સ્વામી૦
 ૪ દાન દર્દ દયા મન લાવી, ભવદધી પાર ઉતરજો ૩;
 સ્વામી૦ પ્રભુજીની વાણી સદા સીલ આણી, અમૃત કરી
 સહુ પોજો. સ્વામી૦ ૫

અથ સીધગીરીનું સ્તવન.

દેશી લાલનની.

જીવડા ચાલો વીમળગીરી ભિટીએ, જીહાં સીધ
 તણો બહુ ઠામ હો; જી૦ સીધગીરી જ્યારે ભિટસો, ત્યારે
 હરખશે આતમરામ હો જી૦ ચાલો ૦ ૧ જી૦ ઈહાં ગી-
 રી આદી જીહુંદજી, એતો સમોસર્થા પરમાનંદ હો; જી૦
 પુરવ નવાણુવાર જાણીએ, તેતો તોડ્યા કરમના કુંદ હો.
 જી૦ ચા૦ ૨ જી૦ નેમ વીનાતેવીશ જીન, એતો આઘ્યા
 પરમ ઉલાસ હો જી૦ અજીતનાથ શાંતી પ્રમુ, કર્યો
 ચોમાસો પુરી આસ હો, જી૦ ચા૦ ૩ જી૦ પાંડવ
 પાંચ સોહામણા, એતો વીસ કોડીસું સીવ સાથહો; જી૦
 પુંડરીક નામા ગણધર, પાંચ કોડીસુ લહે સીવ સાથહો;
 જી૦ ચા૦ ૪ જી૦ મુનીવર એહ ગીરો ઉપર, પાખ્યા
 પરમાનંદ અનંત હો; જી૦ સીધગીરીનાં ગુણુ શ્વય મુ-
 એ, ભાએ શ્રીમંદર ભગવંત હો. જી૦ ચા૦ ૫ જી૦
 એ ગેરી દરસન નવી કર્યો, તે તો રહ્યો ગરભાવાસ હો;
 જી૦ તે દીન મુજ ક્યારે આવશે, ફજે અમૃત વીમળ

મન આસ હો. ૭૦ ચા૦ ૬

અથ સમેત શીખરજીનું સ્તવન.

લુંગીનો લપેટો મારા આલીજા બમરથાને અતી
ખુલે રાજ. એ દેશી. ચાલોને સાહિલી જાવાં
સમેત સીખરગીરી ભેટવા રાજ; મુંદરે સજી શણગાર,
ભગતી આછીસુ પુજા વીસ જગત પતી પાઉલા રાજ,
જ્યું લહો બવજળ પાર. ચાલો હે૦ ૧ જીલ્લાહિ સાહિ-
લી સીતાના લેરે આયા, આછી જુગતીસુ રાજ; ઘેતી-
યો કરાં અતી ચંગ, બરચારે કટોરી ઘેરી કેશરરી ફલ લે-
શ્યાં કુટરા રાજ, ધરશ્યાં પરમ ઉમંગ. ચાલો૦ ૨ વીસ
જગદીશ સાહિલી એણે ગેરી આયા ભાયા સહુ દીલીરાજ,
ખહુ મુનીવર લઈ લહાર; સુરવર કોડી કરનેડીરે, ઉલગ
કરે ઉમહીરાજ, ચેતો થે ચીત મોજર. ચાલો૦ ૩ પ્રથ-
મ જીહંદ અજ્ઞાપદરે મુગતી પદ પામીયા રાજ, વાસુપુ-
જ્ય પ્રભુ આપ; મુગતી વર્ધો હે ચંપાનયરી રેવતગારી ને-
મજી રાજ, વીર પાવાપુરી જાય. ચાલો૦ ૪ સમેતશીખરે
સીવપદરે પામ્યા જીન સોળમા રાજ; નવસત મુની પરી-
વાર; ધરમ જીહંદ અડચરે લહારે મહ્મી પાંચસે રાજ,
મુપાસ પંચસત ધાર. ચાલો૦ ૫ સાતસેહસ મુનીરે સંગે
અનંત પ્રભુ સીવ લહ્યા રાજ, પાસજી તેત્રીશ લહાર; અ-
ટસહસ મુની પુત વીમળ વીમળ પદ પામીયા રાજ, એ-

હાગીરીવર નીરધાર. ચાલોં ૬ આઠસે અધીક વણ્ય
 મુનીરે સંગે સીવપુર ગયા રાજ, પદ્ય પ્રભુ નીરધાર; અ-
 જીત સંભવ અભીનંદન સુમતી ચંદ્ર પ્રભુ નમુરાજ, સુ-
 વધી શીતળ સુખકાર. ચાલોં ૭ એવંસ કુંયું અરમુનીરે
 સુવ્રત નમી જીનવર રાજ, એ દવાદશ જીનરાજ; મુગ-
 તી વધુ વર્યા સેહસ સેહસ મુનીરાજથી રાજ, સમ્મતશી-
 ખરગીરી રાજ. ચાલોં ૮ ઘણારે મુગતી વર્યા મુનીરે
 આવી એણે ગેરીવરે રાજ, છાંડી સકળ ઉપાધી; તીરથ
 મોટું તેણે સમ્મતશીખર પુર્વ દીશે રાજ, પ્રણમી નીજહીત
 સાધી. ચાલોં ૯ કીજેરે આઠી રાંતે જીન ઉતમ પદ
 પદમની રાજ, સેવના નીરમળ ચીત; કહુરે રૂપનીજ સુધ
 સ્વરૂપ પદ સાધવા રાજ, એ છે પરમ નીમીત. ચાલો
 હેં ૧૦

અથ સીધાચઢનું સ્તવન.

સ્વામીજી મુજને સીધાયળ લેઈ ચાલ. લેઈ ચાલ
 લેઈ ચાલરે સ્વામીજી મુજને સીધાયળ લેઈ ચાલ. એ
 આંકણી. વીલંખ ન કરશે એક ઘડી રે વાલમા, કોણે
 દીઠી છે કાલરે સ્વાં સીં ૧ ધોધા બંદરે જઈ કરી રે
 વાલમા; મળીયો સધામર કેરો સાથરે. સ્વાં સીં ૨ પા-
 બીતાણા નગરે જઈ કરીરે વાલમા; સકળ થઈ મુજ આ-
 શરે સ્વાં સીં ૩ ગેરી દેખી લોચન ઠરેરે વાલમા; સ-

ફળ થયો અવતારરે. સ્વાં સીં ૪ હંચા તે દરં આ-
 દીનાયનારે વાલમા; ઉમમણા દરખારરે. સ્વાં સીં ૫
 સુરજકુંડમાં નાહી કરી રે વાલમા; પેહરવાં જલદવ ચીરરે.
 સ્વાં સીં ૬ કેશર ચંદન ધસી ધણારે વાલમા; પુજવા
 આદી જીજંદરે સ્વાં સીં ૭ સુરનર જન સેવા કરરે
 વાલમા; ચમરે ઢાળે ઇંદ્રરે. સ્વાં સીં ૮ કેડે કુંદોરા હ-
 મના રે વાલમા; કંઠે નંવસેરો હારરે. સ્વાં સીં ૯ બાહિ
 બાણુબંધ ખેરખારે વાલમા; લીલાવટ તીલક જડાખરે.
 સ્વાં સીં ૧૦ મશ્તક મુગટ હીરે જડ્યોરે વાલમા; કાં-
 ને કુંડળ સારરે. સ્વાં સીં ૧૧ કીરતી વીજય ઉવજયનો
 રે વાલમા; હાળે મંગળ માળરે સ્વાં સીં ૧૨

પરબાતીયુ.

ખમા ખમા ખમા તને ખમારે વાલા. એ આંકણી.
 માતા મરે દેવી જયા, નાભી કે લાલા. ખમાં ૧ સેહસ
 કાળ હરે કાળ સેહસ ભૂજળા, કાળા તણા ચાળા દેખી
 નમે અટાળા. ખમાં ૨ કુણુ કરે કળા તારી, બુદું કે
 બાળા, ઇંદ્રાદીક દેખીને મોહ્યા તમારો ચાળા. ખમાં ૩
 મોટા મુનીવર દેવ જપે રીખબં વાલા, મુલા તણા પ્રા-
 ણુ ધણી, ધુજેવા વાલા. ખમાં ૪

